

Spm. nr. S 1562

Til indenrigsministeren (29/2 96) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse den samlede sagsbehandlingstid for hver enkelt af de 18 flygtninge-nævnsafslag og 17 andre afslag til somaliere, der er omtalt i Morgenavisen Jyllands-Posten den 29. februar 1996, side 5, samt oplyse om, hvor mange af de pågældende der den 29. februar 1996 med sikkerhed var udsendt af landet (påset udrejse)?«

Begrundelse

Det er helt afgørende, at Flygtninge-nævnets afgørelser effektueres omgående. Desværre synes ministerens egne statistikker at vise noget helt andet.

Afvisning til første asylansøger bør effektueres omgående, såfremt der overhovedet skal opnås nogen præventiv effekt.

Svar (20/3 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indledningsvis bemærkes, at alle de i spørgsmålet nævnte sager har været behandlet i Flygtninge-nævnet.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at Flygtninge-nævnet i 1995 og i januar 1996 har meddelt afslag på asyl i 18 sager, hvor ansøgerne har oplyst at komme fra Somalia, men hvor nævnet ikke har anset ansøgerne for at være fra Somalia. Sagsbehandlingstiden fra registreringen som asylansøger til afgørelsen i Flygtninge-nævnet var i 1 sag mellem 0 og 6 måneder, i 5 sager mellem 7 og 12 måneder, i 6 sager mellem 13 og 18 måneder, i 4 sager mellem 18 og 24 måneder og i 2 sager 25 måneder eller derover.

Udlændingestyrelsen har endvidere oplyst, at Flygtninge-nævnet i 1995 har meddelt afslag på asyl i 17 sager vedrørende asylansøgere fra Somalia, hvor Tyskland er anset for at være 1. asylansøger. Flygtninge-nævnet har desuden i 1995 meddelt afslag på asyl i 2 henholdsvis 1 sag, hvor Italien henholdsvis Holland er anset for 1. asylansøger.

Sagsbehandlingstiden i disse 20 sager var fra registreringen som asylansøger til afgørelsen i Flygtninge-nævnet i 1 sag mellem 0 og 6 måneder, i 13 sager mellem 7 og 12 måneder og i 6 sager mellem 13 og 18 måneder.

Rigspolitiet har oplyst over for Udlændingestyrelsen, at ansøgerne i 6 af de 18 sager, hvor ansøgerne ikke er anset for at komme fra Somalia, er skønnet udrejst, i 3 sager er de pågældende meddelt opholdstilladelse på andet grundlag, medens udrejsefristen i 2 af sagerne er udsat af udlændingemyndighederne. I de resterende 7 sager arbejder Rigspolitiet på at fastlægge de pågældendes identitet og nationalitet med henblik på udsendelse af de pågældende.

For så vidt angår de sager, hvor Tyskland, Holland eller Italien er anset som 1. asylansøger, har det i ingen tilfælde været muligt at udsende ansøgerne, idet de pågældende lande har nægtet at modtage ansøgerne.

Spm. nr. S 1541

Til justitsministeren (27/2 96) af:

Bertel Haarder (V):

»Hvorfor er Danmark som det eneste EU-land totalt passiv med hensyn til at søge EU-midler til bekæmpelse og forebyggelse af international kriminalitet, mens f.eks. Finland har fået næsten 20 mio. kr.?«

Begrundelse

Som budgetordfører for Europa-Parlamentets udvalg om indre anliggender er spørgeren stødt på den ejendommelighed, at Danmark (sammen med Luxembourg) er det eneste land, der ikke benytter muligheden for at ruste sig mod den stigende internationale kriminalitet, som i meget høj grad berører Danmark.

Det kan ikke skyldes det danske forbehold, der i hovedsagen vedrører bevarelsen af veto-retten.

Ministerens bedes derfor forklare, hvad der er årsag til regeringens tilsyneladende passivitet på dette vitale felt.

Svar (18/3 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 25. september 1995 traf EU-landene afgørelse om de overordnede retningslinjer for fordeling af et beløb på 5,2 mio. ecu, der inden for EU's